

Navarro, F., Lillis, T., Donahue, T., Curry, M. J., Ávila Reyes, N., Gustafsson, M., Zavala, V., Lauría, D., Lukin, A., McKinney, C., Feng, H., & Motta-Roth, D. (2022). Rethinking English as a lingua franca in scientific-academic contexts. A position statement. *Journal of English for Research Publication Purposes*, 3(1), 143-153. <https://benjamins.com/catalog/jerpp.21012.nav>

(pre proofs translation)

Omprovning av engelskan som lingua franca i vetenskapliga och akademiska sammanhang - en positionsförklaring

Federico Navarro (Universidad de O'Higgins)

Theresa Lillis (Open University)

Tiane Donahue (Dartmouth College)

Mary Jane Curry (University of Rochester)

Natalia Ávila Reyes (Pontificia Universidad Católica de Chile)

Magnus Gustafsson (Chalmers University)

Virginia Zavala (Pontificia Universidad Católica de Perú)

Daniela Lauría (CONICET)

Annabelle Lukin (Macquarie University)

Carolyn McKinney (University of Cape Town)

Haiying Feng (University of International Business and Economics)

Désirée Motta-Roth (Universidade Federal de Santa Maria)

Vi strävar efter att utmana antaganden om användningen av engelska som ett "lingua franca" i vetenskapligt-akademiska sammanhang, identifiera effekterna av sådana antaganden för utvecklingen av kunskapsproduktion och -upptagande, och legitimera användningen av flera språk för transnationellt vetenskapligt utbyte. Vi formulerar därför tio principer: Att använda engelska som ett vetenskapligt-akademiskt "lingua franca" främjar inte alltid inkludering; ett språk som ges en ställning som vetenskapligt-akademiskt "lingua franca" kan fungera som ett dominansspråk; en policy som prioriterar engelska som "lingua franca" kan motverka översättningar och utesluta deltagande; en politik där engelskan är det samtida

språket för vetenskapligt-akademiskt "lingua franca" kan förmedla idén om att kunskap som produceras på engelska är den enda kunskap som finns; att engelska är ett förmodat vetenskapligt-akademiskt "lingua franca" är en manifestation av en ojämlik fördelning av kunskapsproduktion och kunskapsupptagande; språk och språkvarianter fungerar som kraftfulla resurser för kunskapsbildning; att välja ett språk för att publicera eller presentera är en sociolingvistisk rättighet; att välja språk publicera eller presentera i är en politisk handling; arrangörer av konferenser bör ha rätt att främja det eller de språk de väljer; konferensarrangörer och forskare bör vara så kreativa och uppmärksamma som möjligt för att inkludera en så mångsidig publik som möjligt.

I juli 2019 hölls en internationell språkkonferens med två huvudanföranden (keynote) på spanska, primärspråket i det land där evenemanget hölls, utan simultantolkning till andra språk. Detta ledde till en offentlig debatt om i vilken utsträckning användning av andra språk än engelska i tal och anföranden är en exkluderande praxis. Att legitimiteten för andra språk än engelska ifrågasattes kan tyckas förvånande, men de antaganden som låg till grund för debatten är utbredda och vi anser att de behöver ifrågasättas.

Det huvudsakliga underliggande antagandet tycks vara att engelska är ett "lingua franca" som är inkluderande och effektivt medan andra språk utesluter ett stort antal deltagare. Detta antagande är ideologiskt, även om det har kommit att betraktas som en allmän sanning, och det får konkreta konsekvenser för de sociala praktiker som vi deltar i inom den akademiska världen. Antagandet används till exempel för att rättfärdiga argumentet att engelska bör institutionaliseras som internationellt konferensspråk.

Detta antagande är problematiskt av många skäl, inte minst för att:

a) Det ignorerar det faktum att de flesta forskare i världen använder flera språk och använder sig av flerspråkighetspraktiker dagligen för att bedriva forskning, och är därför ganska vana vid att navigera sin kunskap genom flera språk.

b) Den omfattar inte de politiska aspekterna av språk- och kunskapsproduktion, i synnerhet engelskans privilegierade ställning inom utvärderingssystem och de utmaningar som en sådan ställning innebär för att upprätthålla kunskaper och rättvisa utbyten på andra språk;

c) Den tar inte hänsyn till grundläggande frågor om kunskapsutbytets riktningar och betydelsen av språklig/semiotisk mångfald för att skapa ett mer jämlikt utbyte mellan t.ex. nord och syd, centrum och periferi, väst och öst.

Vi anser, i egenskap av forskare i olika regioner som arbetar för att främja kunskap och deltagande i kunskapsbildning på olika språk i olika traditioner och i olika riktningar, att språket för vetenskapligt-akademiskt utbyte inte bara är en fråga om kommunikativa färdigheter och tekniska lösningar, utan också - och framför allt - en fråga om jämlikhet i fråga om dynamik och möjligheter för kunskapsbildning. Dessutom har de språk som väljs ut och legitimeras för vetenskapligt-akademiskt utbyte en direkt inverkan på individuella och kollektiva forskningstraditioner och vägar för kunskapsproduktion och kunskapsanvändning, och de är centrala för språkliga och sociala identiteter, för politik och policyer, och för rättigheter.

Således vill vi därför presentera tio principer för att främja diskussion om hur och varför vi, som forskare, inom olika områden och regioner, bör använda flera språk och varianter för att främja transnationell dialog i vetenskapligt-akademiska sammanhang. Dessa principer bör förstås som en helhet eftersom de utgör olika dimensioner, omfattning och förslag till handling i förhållande till en och samma fråga.

1) Att använda engelska som ett vetenskapligt och akademiskt "lingua franca" främjar inte alltid inkludering. Att överhuvudtaget använda "lingua franca" om engelska är problematisk eftersom det på många sätt ger en felaktig bild av vad ett akademiskt lingua franca skulle kunna vara (dvs. det utgörs av många - snarare än ett - språk). Det ger också intryck av att engelskan i själva verket är ett gemensamt språk som är lika lätt och tillgängligt för alla att använda. Detta är inte sant. Många forskare använder inte engelska som en del - eller en central del - i sitt vetenskapliga och akademiska arbete vilket innebär att det tar tid och kräver extra arbete och ofta ekonomiska resurser för att skriva och presentera på engelska. Det är också så att graden av förtrogenhet och självförtroende med akademisk engelska varierar enormt. Det faktum att vissa forskare kommunicerar mycket effektivt på engelska betyder inte att alla forskare från samma grupper kan göra det. Att önska ett "lingua franca" för vetenskaplig kommunikation kan naturligtvis upplevas som opolitiskt, men användningen (och det påföljande införandet) av engelska som det enda "lingua franca" berövar andra språk, kulturer och infrastrukturer för kunskapsbildning en likvärdig chans att delta i globala vetenskapliga samtal. Det är därför felaktigt att tro att den obligatoriska användningen av engelska som "lingua franca" automatiskt är ett inkluderande och överenskommet alternativ för kommunikation. Dessutom är en monolitisk föreställning om ett "lingua franca" en myt eftersom inget språk är enhetligt utan snarare ett brett spektrum av regionala, sociala och disciplinära variationer bland talare med heterogena språkliga repertoarer, som är skolade i olika akademiska läs- och skrivrutiner.

2) Ett språk som framställs som ett vetenskapligt-akademiskt "lingua franca" kan bli ett maktspråk. Ett språk som vid en viss geohistorisk tidpunkt är ett vetenskapligt-akademiskt "lingua franca" är ofta också ett språk som dominerar, exploaterar och kolonialiserar kunskap, det vill säga att ett sådant gemensamt språk inte bara är ett potentiellt medel för transnationell

kommunikation av vetenskapligt-akademisk kunskap, utan också ett möjligt bevis på tidigare eller samtida dominansförhållanden mellan sociala grupper, deras kultur och rikedomar. Denna språkliga imperialism reproducerar en ojämlik fördelning av makt och symboliska och materiella resurser, och förklarar varför valet av alternativa eller "minoriserade" språk ofta är en politisk hållning mot hegemonin och en typ av aktivt ingripande. Kolonialiteten och dominansen återskapas också i periferin; till exempel kan engelskan vara ett imperialistiskt språk för en spansktalande, men spanskan kan i sin tur vara ett imperialistiskt språk för en talare av Spaniens andra språk eller latinamerikanska inhemska språk.

3) Om engelska är "lingua franca" kan översättning och delaktighet motverkas. Om vi utgår från att alla forskare inom ett område är bekanta med engelska, kommer det inte att finnas något stort intresse för att erbjuda flerspråkiga tolkningar vid kongresser, främja översättningar av verk till andra språk eller för att lära sig ytterligare språk om man talar engelska. Dessutom förlorar vi det viktiga värdet av att behöva förstå de världsåskådningar och epistemologier som lever genom olika språk. Att göra engelskan till ett "lingua franca" kan förvisso förstärka produktionen av kunskap som har sitt ursprung i vissa regioner, samtidigt som det kan motverka kunskapsproduktionen på andra håll; det vill säga att använda engelskan som ett "lingua franca" kan leda till bristande ömsesidighet. När vi främjar användningen av andra språk än engelska för vetenskaplig kommunikation måste vi tillstå att det finns hinder. Till exempel kan forskarnas tidigare investeringar i inläring och användning av engelska påverka viljan att välja andra språk att publicera eller presentera sig på; tidskriftsredaktörer och konferensorganisatörer kan vara oroliga för sin läsekrets/publik; lokal infrastruktur för kunskapsskapande kan behöva utvecklas (t.ex. kan lokala tidskrifter vara få till antalet). Trots detta är vi optimistiska och tror att sådana hinder kan övervinnas genom ideologiska förändringar och materiella resurser (t.ex. avancerad maskinöversättningsteknik).

4) Politiska åtgärder som gör engelska till ett modernt vetenskapligt och akademiskt "lingua franca" kan ge upphov till uppfattningen att kunskap som produceras på engelska är den enda kunskap som existerar. Omfattningen, redaktionsgrupperna och publikationsspråket i högt uppsatta tidskrifter - liksom språket och nationaliteten hos de mest prestigefyllda huvudtalarna och redaktörerna för internationella referensguider - verkar ofta likställa engelskbaserad kunskap med världsomspännande vetenskaplighet. Detta vetenskapligt-akademiska monopol erkänner ofta inte intellektuella traditioner som utvecklats på platser och språk utanför det anglosaxiska centrumet. Behovet av erkännande är inte bara en fråga om inkludering eller positiv särbehandling; Vetenskaplig produktion i andra regioner och på andra språk än engelska är blomstrande och på uppgång, och den enspråkigt engelskspråkiga världen måste ta hänsyn till den. Om en forskare som kommer från dessa minoriserade traditioner skulle besluta sig för att inte ta hänsyn till det arbete som skrivits på engelska, skulle de sannolikt kritiseras eller helt enkelt inte accepteras eller publiceras; Att utelämna engelskspråkiga traditioner likställs många gånger med att förbise vad som ofta anses vara grundläggande verk inom många discipliner.

5) Införandet av engelska som ett förmodat vetenskapligt och akademiskt "lingua franca" är ett uttryck för den ojämna fördelningen av kunskapsproduktion och kunskapsanvändning. Diskussioner om ett "lingua franca" återspeglar vanligtvis inte frågan om hur möjligheterna att delta i transnationella samtal är ojämnt fördelade. En forskare som befinner sig i ett postindustriellt engelsktalande land har möjlighet att forska om nästan vilket ämne som helst, vare sig det är allmänt eller specifikt, teoretiskt eller tillämpat, geografiskt beläget eller gränsöverskridande, och dessutom sannolikt få mer uppmärksamhet än arbete från en forskare som befinner sig i periferin. Dessutom har forskning som produceras i postindustrialiserade engelskspråkiga länder möjlighet att validera - eller inte

validera - transnationella forskningsämnen av intresse och att legitimera kunskap och "fakta" som producerats på annat håll. Tvärtom är det svårt för en forskare som befinner sig i periferin, skriver på ett lokalt språk och använder sig av icke-engelsk litteratur att få sin forskning bekräftad som ett legitimt bidrag till transnationella samtal: Alltför ofta får de legitimitet endast i form av att de är en representant för sin kultur. Denna koloniala fördelning av intellektuellt arbete är inte enbart en ensidig angelägenhet från centrum till periferi, utan den förstärks ofta i och från periferin. Slutligen handlar denna koloniala karaktär av kunskap inte bara om symbolisk makt och bekräftelse, utan också om den globalt sett ojämlika socioekonomiska och strukturella fördelningen av villkoren för kunskapsproduktion och deltagande. Vi bör därför alltid granska våra akademiska handlingar och påståenden för att avgöra om vi helt enkelt reproducerar denna koloniala kunskap eller snarare bidrar till att förändra den.

6) Språk och språkvarianter fungerar som kraftfulla resurser för kunskapsbildning. Språk är inte bara ett transparent kommunikationsmedel. Språk återspeglar de resurser som finns tillgängliga i deras sammanhang och har en historia av användning och innebörd, vilket innebär att de befäster särskilda begrepp och intellektuella traditioner som kanske inte låter sig översättas så enkelt från ett vetenskapligt-akademiskt "lingua franca". På individnivå kan användningen av ett språk som föredras möjliggöra större kreativitet, konceptualisering och noggrannhet. Omvänt kan användningen av engelska som "lingua franca" främja vissa ramar och resurser - inklusive diskurs, syntax och lexikon - för meningsskapande som implicit bygger på hegemoniska kulturer, traditioner och epistemologier. Som akademiker bör vi arbeta för att upprätthålla olika intellektuella källor för kunskapsskapande - snarare än att begränsa dem - för att undvika vita fläckar, ta hänsyn till lokala behov och möjligheter och främja innovativ teoribildning.

7) Att välja språk för publicering eller presentation är en sociolingvistisk rättighet. Varje forskare bör ha rätt att presentera och utbyta idéer på det språk hen väljer, i anföranden eller andra vetenskapligt-akademiska genrer. Det faktum att en publik kanske inte är bekant med ett visst språk eller en viss variant bör inte utesluta användningen av ett sådant språk eller leda till en uppfattning att användningen av det är exkluderande. Språk- och kunskapsproduktionens politik och engelskans institutionellt och historiskt privilegierade ställning inom utvärderingssystem gör det dock strukturellt utmanande att skydda rätten till sitt eget språk i vetenskapligt-akademisk kommunikation. Denna rätt är mer begränsad när det gäller publicering: De mest inflytelserika internationella tidskrifterna med indexering publicerar endast på engelska, vilket innebär att de flesta forskare som använder andra språk i sina texter inte har någon chans att bli publicerade. Detta är särskilt bekymmersamt för forskare i länder, vanligtvis utvecklingsländer, där utvärderingssystem kräver publicering i sådana tidskrifter för akademisk granskning och befordran samt för institutionell ackreditering. För att komma till rätta med denna obalans är en avgörande väg framåt att producera och publicera flerspråkiga tidskrifter och artiklar på originalspråket tillsammans med engelska och andra översättningar, vilket är vanligt förekommande i icke-vinstdrivande tidskrifter och i perifera regioner, och att även inkludera underrepresenterade ämnen och regioner samt icke-kanoniska sätt att skriva.

8) Val av språk att publicera eller presentera på är en politisk handling. Det språk som en forskare väljer att presentera, publicera och utbyta idéer på beror inte bara på hur väl hen behärskar språket eller kommunikationen, utan också på politisk hållning och identitet, oavsett om det är explicit eller implicit, avsiktligt eller oavsiktligt. Att presentera på det eller de språk som används i forskarens gemenskap, uppväxt, land eller region, när ett sådant språk inte används lika ofta i vetenskapliga och akademiska sammanhang, legitimerar det arbete

som utförs på sådana språk och är ett sätt att upprätthålla traditioner för kunskapsbildning. Att välja att presentera eller skriva på ett annat språk än engelska är dessutom en produktiv handling för att utmana engelskans normativitet och hegemoni. Dessa handlingar bidrar till att skapa förändring och har blivit vanligare under de senaste åren, även om ojämlik tillgång till symboliska och materiella resurser begränsar dessa emancipatoriska insatser.

9) Konferensarrangörer bör ha rätt att välja språk.

Organisationskommittéerna bör kunna främja vissa språk som ger uttryck för en viss politisk hållning i sitt sammanhang. Ett huvudanförande som hålls på ett lokalt språk eller ett språk annat än engelska kan utestänga vissa deltagare men samtidigt inkludera andra. Ännu viktigare är att ett sådant evenemang kan visa att det behövs mer forskning och vetenskapligt utbyte på det språket eller uppmuntra till att utforska och lära sig olika språk, epistemologier, historier och kulturer. Vi bör vara villiga att arbeta hårdare för att lära oss att förstå på språk som vi inte kan. På samma sätt kan översättningsresurser investeras som en positiv åtgärd i vissa språk av intresse, t.ex. lokala teckenspråk eller inhemska språk, snarare än i ett vetenskapligt-akademiskt "lingua franca". Omvänt kan en forskare ta hänsyn till vilka språk som accepteras och främjas när han eller hon bestämmer sig för vilka konferenser han eller hon ska delta i.

10) Konferensarrangörer och forskare bör vara så kreativa och medvetna för att kunna inkludera en så varierad publik som möjligt. Trots komplexiteten och konsekvenserna av de språk som används vid vetenskapligt-akademiska konferenser bör arrangörer och forskare dra nytta av de många medel som finns tillgängliga för att hjälpa olika målgrupper att delta i samtalet genom formella och informella tolkmetoder. Framgångsrika strategier som används vid internationella konferenser är bl.a.: skriftliga presentationer på ett språk och muntliga presentationer på ett annat; fri användning av kodväxling och flerspråkighetspraktiker

under hela presentationen; simultantolkning till ytterligare språk - och i engelsktalande länder, till andra språk; översätta stödpaper (handout-underlag); och direkttextning av talaren eller teckentolkning. Det finns tekniska och kreativa sätt att främja ett brett deltagande, som inte alltid begränsas av budgeten, för att undvika utestängning och segregation när en forskare väljer att använda ett lokalt eller minoritetsspråk.

Även om ovan nämnda principer kanske inte är nya erbjuder de en gemensam grund för diskussion och planering av vetenskapliga konferenser och publikationsforum. Vi anser att det är viktigt att offentligt och uttryckligen diskutera dessa frågor och välkomnar möjligheter till ytterligare debatt för att ändra, nyansera och revidera principerna utifrån bidrag från regioner, traditioner och språk som skiljer sig från våra egna.

Översättningar av denna positionsförklaring/detta ställningstagande till flera språk finns tillgängliga på <https://www.escriturayaprendizaje.cl/elf>

Vägledande referenser

Listan här är tänkt att visa på arbete som vi anser kan informera om och underbygga de principer som beskrivs.

Asociación de Lingüística y Filología de América Latina. (2017). Por una ciencia y educación superior pública, gratuita, crítica, humanista e intercultural, basada en modelos plurilingües de investigación y docencia. Position statement of the Asociación de Lingüística y Filología de América Latina.

<http://www.mundoalfal.org/sites/default/files/proyectos/ConvP8.pdf>

Arnoux, E. (2016). Minorización lingüística y diversidad: en torno al español y al portugués como lenguas científicas. In M. V. Carvalho Garcia, G. Ribeiro Pereira, F. Berto, & S. Schernikau Soares Akasha (Eds.), *Anais do Seminário Ibero-americano de Diversidade Linguística* (pp. 290-306). Iphan.

- Bernárdez, E. (2008). *El lenguaje como cultura*. Alianza.
- Blommaert, J. (1999). The debate is open. In J. Blommaert (Ed.), *Language ideological debates* (pp. 1-38). De Gruyter Mouton.
- Blommaert, J. (2010) *The sociolinguistics of globalization*. Cambridge University Press.
- Blommaert, J., & Backus, A. (2011). Repertoires revisited: 'Knowing language' in superdiversity. *Working Papers in Urban Language and Literacies*, 67, 1-26.
- Canagarajah, A. S. (2002). *A geopolitics of academic writing*. University of Pittsburgh Press.
- Castro-Gómez, S. (2007). Decolonizar la universidad. La hybris del punto cero y el diálogo de saberes. In S. Castro-Gómez & R. Grosfoguel (Eds.), *El giro decolonial. Reflexiones para una diversidad epistémica más allá del capitalismo global* (pp. 79-91). Siglo del Hombre Editores.
- Curry, M. J., & Lillis, T. (2018). Problematizing English as the privileged language of global academic publishing: Policies, perspectives and pedagogies. In M. J. Curry & T. Lillis (Eds.), *Global academic publishing. Policies, perspectives and pedagogies* (pp. 1-20). Multilingual Matters.
- del Valle, J. (2021). On the future of IJSL: Trans-collaboration and how to overcome the structural constraints on knowledge production, distribution and dissemination. *International Journal of the Sociology of Language*, 2021(267-268), 85-89. <https://doi.org/10.1515/ijsl-2020-0075>
- Demeter, M. (2020). *Academic knowledge production and the global south. Questioning inequality and under-representation*. Palgrave Macmillan.
- Donahue, C. (2009). "Internationalization" and composition studies: Reorienting the discourse. *College Composition and Communication*, 61(2), 212-243.
- Duchêne, A. (2020). Multilingualism: An insufficient answer to sociolinguistic inequalities. *International Journal of the Sociology of Language*, 263, 91-97. <https://doi.org/10.1515/ijsl-2020-2087>
- Duchêne, A., Ellece, S. E., Tupas, R., Sabaté-Dalmau, M., Unamuno, V., & Urla, J. (2021). Welcome on board! Prefiguring knowledge

- production in the sociology of language. *International Journal of the Sociology of Language*, 2021(267-268), 3-8.
<https://doi.org/10.1515/ijsl-2021-2121>
- Eagleton, T. (1991). *Ideology: An introduction*. Verso.
- Gal, S., & Irvine, J. T. (1995). The boundaries of languages and disciplines: How ideologies construct difference. *Social Research*, 62(4), 967-1001.
- Halliday, M. A. K. (2003). Written language, standard language, global language. *World Englishes*, 22(4), 405-418.
<https://doi.org/10.1111/j.1467-971X.2003.00309.x>
- Horner, B. (2017). Written academic English as a lingua franca. In J. Jenkins, W. Baker, & M. Dewey (Eds.), *The Routledge handbook of English as a lingua franca* (pp. 413-426). Routledge.
- Horner, B., NeCamp, S., & Donahue, C. (2011). Toward a multilingual composition scholarship: From English only to a translingual norm. *College Composition and Communication*, 63(2), 269-300.
- Kramsch, C., Lévy, D., & Zarate, G. (Eds.). (2008). *Précis du plurilinguisme et du pluriculturalisme*. Editions des Archives Contemporaines.
- Lillis, T. (2012). Economies of signs in writing for academic publication: The case of English medium "national" journals. *Journal of Advanced Composition*, 32(3-4), 695-722.
- Lillis, T., & Curry, M. J. (2010). *Academic writing in a global context. The politics and practices of publishing in English*. Routledge.
- Lillis, T., Hewings, A., Vladimirou, D., & Curry, M. J. (2010). The geolinguistics of English as an academic lingua franca: Citation practices across English-medium national and English-medium international journals. *International Journal of Applied Linguistics*, 20(1), 111-135.
<https://doi.org/10.1111/j.1473-4192.2009.00233.x>
- Maldonado-Torres, N. (2007). On the coloniality of being: Contributions to the development of a concept. *Cultural Studies*, 21(2-3), 240-270.
<https://doi.org/10.1080/09502380601162548>

- May, S. (2014). Contesting public monolingualism and diglossia: Rethinking political theory and language policy for a multilingual world. *Language Policy*, 13(4), 371-393. <https://doi.org/10.1007/s10993-014-9327-x>
- Mignolo, W. (2010). Epistemic disobedience, independent thought and decolonial freedom. *Theory, Culture & Society*, 26(7-8), 159-181. <https://doi.org/10.1177/0263276409349275>
- Mignolo, W. (2015). Yes, we can. In H. Dabashi (Ed.), *Can non-Europeans think?* (pp. 10-38). Zed Books.
- Morales-Gálvez, S., & Cetrà, D. (2021). Regulating language: Territoriality and personality in plurinational Spain. *Ethnicities*. <https://doi.org/10.1177/14687968211050180>
- Muchiri, M. N., Mulamba, N. G., Myers, G., & Ndoloi, D. B. (1995). Importing composition: Teaching and researching academic writing beyond North America. *College Composition and Communication*, 46(2), 175-198.
- Navarro, F. (in press). The unequal distribution of research roles in transnational composition: Towards illegitimate peripheral participation. In C. Donahue & B. Horner (Eds.), *Teaching and studying transnational composition*. Modern Language Association.
- Pennycook, A., & Makoni, S. (2020). *Innovations and challenges in applied linguistics from the global south*. Routledge.
- Phillipson, R. (1992). *Linguistic imperialism*. Oxford University Press.
- Rigg, J. (2007). *An everyday geography of the global south*. Routledge.
- Rojo, L. M. (2021). Hegemonies and inequalities in academia. *International Journal of the Sociology of Language*, 2021(267-268), 169-192. <https://doi.org/10.1515/ijsl-2020-0077>
- Santos, B. d. S. (2018). *The end of the cognitive empire. The coming of age of epistemologies of the south*. Duke University Press.
- Segato, R. (2012). Brechas descoloniales para una universidad nuestroamericana. *Revista Casa de las Américas*, 266, 43-60.

- Sello, K. J. (2019). Multilinguisme et injustice sociale linguistique au Botswana. *Multilinguales*, 11. <https://doi.org/10.4000/multilinguales.4012>
- Woolard, K. A. (1998). Language ideology as a field of inquiry. In B. B. Schieffelin, K. A. Woolard, & P. V. Kroskrity (Eds.), *Language ideologies: Practice and theory* (pp. 3-50). Oxford University Press.
- Zavala, V. (2019). Justicia sociolingüística para los tiempos de hoy. *Íkala, Revista de Lenguaje y Cultura*, 24(2), 343-359. <https://doi.org/10.17533/udea.ikala.v24n02a09>

Översättning av Magnus Gustafsson och Fia Börjeson båda vid Institutionen för vetenskapens kommunikation och lärande, avdelningen för fackspråk och kommunikation.

<https://www.chalmers.se/en/departments/CLS/Pages/default.aspx>